

Un spectacol fără erori

Comedia erorilor

La Baia Mare industriile poluante au fost oprite și, pe deasupra, Gavril Pinte a realizat un spectacol ecologic. Un spectacol curat, pur, într-un decor de o albeață îngerească și costume frumoase și pastelate (Roxana Ionescu). O echipă foarte numeroasă de actori a fost adusă la o condiție artistică impecabilă, cu o sincronizare excelentă în scenele de ansamblu, cu efect vizual mai mult decât plăcut. Mișcarea în scenă a fost punctul cel mai tare al reprezentației, fiecare gest a avut precizie și o semnificație clară. Lipsa de stridență și gratuitate a tuturor momentelor a mărturisit o premeditare foarte atentă, o elaborare a fiecărui detaliu și chiar o muncă pedagogică a regizorului.

El s-a preocupat de o prezentare

COMEDIA ERORILOR de William Shakespeare. Traducerea: Ion Frunzetti și Dan Dușescu • TEATRUL DRAMATIC din BAIJA MARE • Data reprezentației: 20 septembrie 1998 • Regia: Gavril Pinte • Scenografia: Roxana Ionescu • Muzica: Constantin Fleancu și Cristian Tamovețchi • Distribuția: Barbu Radeșiu (Solinus, Baltazar), Paul Antoniu/Gavril Pinte (Ofițerul), Gh. Lazarovici (Aegeon), Claudiu Pintican (Antipholus), Paul Talașman (Dromio), Petrică Ghimbășan (Angelo, Negustor 1, Doctor Pinch), Ioan Costin (Negustor 2), Nicoleta Bolcă (Adriana), Liliana Hârșan (Luciana), Corina Cemea (Luce), Adriana Covaci (Curtezana), Claudiu Pop (Bucătăreasa), Victoria Blankenberg (Stareța) ș.a.

aproape coregrafică a primei comedii shakespeariene, operând cu delicatețe și măsură, fără a forța imposibilul, fără mari ambiții hermeneutice sau "vizionare" care să falsifice conținutul textului sau să încerce epatarea spectatorului cu trucuri ieftine. Un academism în interpretarea piesei și o mizanscenă hieratică, supusă bunului-gust, au caracterizat realizarea lui Gavril Pinte prin care el s-a ridicat, în pofi-

da diferenței de mijloace tehnice și forțe actoricești, deasupra recentelor montări (Cehov și Gogol) pe care le-a avut la "Nottara".

Gavril Pinte a făcut din *Comedia erorilor* o feerie, un basm atemporal cu haz blând, netrivializat de aluzii "contemporane", glume deocheate sau poante îngroșate. Ca mijloace: dinamica perfectă a corpului actoricesc și a decorului super-minimal. Totul, în alb și câteva culori calde cu nuanțe îndulcite de o lumină meridională. Soarele din sud e cel mai mare mincinos (zicea părintele lui Tartarin), el creează iluzia și "eroarea" comică.

În distribuție ar trebui, cum spun antrenorii de fotbal când câștigă, "să nu remarcăm pe nimeni, ci echipa". Totuși, Claudiu Pintican (Antipholus, rol dublu) și Paul Talașman (Dromio, rol dublu) au fost excelenți și trebuie amintiți aparte. Dar senzația a constituit-o inventarea și construirea de către regizor a personajului Bucătăreasa, despre care, în piesă, doar vorbește Dromio. În rolul uriașei bucătărese care conduce casa (un fel de Mammy din *Pe arpile vântului*), care-l hărțuiește erotic pe bietul valet, Claudiu Pop, actor amator de un haz nebun, ia aplauze la fiecare apariție, deși nu rostește mai mult de zece vorbe în două ore. Nicoleta Bolcă (Adriana) și Liliana Hârșan (Luciana) reușesc deseori să nu fie doar decorative.

Spectacolul de la Baia Mare este, în absolut, o reușită notabilă. Dar, cu măsura cu care trebuie să cântărească un spectator lucid, unul care știe ce înseamnă să montezi un Shakespeare într-un oraș și un teatru relativ mici, este de-a dreptul extraordinar.

Horia Gârbea

